LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO, OLARI ELTSS UN KRISTAPS BERGS. VASKA ČELLKONCERTS UN SIBĒLIUSA PIEKTĀ

LNSO, OLARI ELTS, AND KRISTAPS BERGS. VASKS' CELLO CONCERTO AND SIBELIUS' FIFTH

Piektdien, 2026. gada 13. februārī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā
Friday, 13 February 2026, at 7 PM at the Riga Congress Hall

KRISTAPS BERGS – čells | cello
Diriģents | Conductor **OLARI ELTSS | OLARI ELTS**

Koncerts tiešraidē Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert is broadcast live by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Atbalstītājs:
SIGNET BANK

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

ERKI SVENS TĪRS (*Erkki-Sven Tüür*, 1959)

"Saknes meklējot" (veltījums Sibēliusam) (1990)
Searching for Roots (Hommage à Sibelius) (1990)

8′

PĒTERIS VASKS (1946)

Pirmais koncerts čellam un orķestrim (1994)
Concerto no. 1 for Cello and Orchestra (1994)

I. *Cantus I*
II. *Toccata I*
III. *Monologhi*
IV. *Toccata II*
V. *Cantus II*

* atskaņo bez pārtraukuma | performed without intermission

35′

II DAĻA | PART II

TEA MASGREIVA (*Thea Musgrave*, 1928)

"Burvja dziesma" (1990)
Song of the Enchanter (1990)

6′

ŽANS SIBĒLIUSS (*Jean Sibelius*, 1865–1957)

Piektā simfonija Mibemolmažorā (1915/1916/1919)
Symphony no. 5 in E-flat major (1915/1916/1919)

I. *Tempo molto moderato, quasi allegretto – Allegro moderato (ma poco a poco stretto) – Vivace molto – Presto – Più presto*
II. *Andante mosso, quasi allegretto – Poco a poco stretto – Tranquillo – Poco a poco stretto – Ritenuto al tempo*
III. *Allegro molto – Misterioso – Un pochettino largamente – Largamente assai – Un pochettino stretto*

33′

Kultūras ministrija NEIBURGS Garage demokrātiskā vīna bārs ir DELFI 3 Latvijas Radio Klasika MŪZIKAS SAULE

TĪRS UN MASGREIVA

"Domājot par Erki Svena Tīra "Saknes meklējot" un Teas Masgreivas "Burvja dziesmu", uzreiz jūtu dziļu saikni ar Sibēliusu – ne virspusēji, bet gan dziļākā strukturālā un simboliskā līmenī.

Sibēliuss no maziem muzikālajiem iedīgļiem veidoja plašas simfoniskas struktūras. Viņam bija apbrīnojama spēja no sīkām detaļām veidot monumentālas būves – mazi kristāli pakāpeniski izplešas un top lieli. Divdesmitajā gadsimtā viņš bija viens no pēdējiem šādas simfoniskās domāšanas meistariem. Arī Šostakovics vēlāk piekopa līdzīgu pieeju, bet Sibēliuss šajā ziņā joprojām ir nepārspējams.

Tīrs pieder tai pašai strukturālās domāšanas tradīcijai. Lai gan viņam raksturīgas atšķirīgas kompozīcijas sistēmas – tostarp harmonijās un faktūrā –, lielos arhitektūras vilcienos viņa mūzika atklāj to pašu simbolisko procesu: iespaidīgu formu veidošanu no maziem būvelementiem, kā ķieģeli pēc ķieģeļa ceļot debesskrāpi. Tā ir viņa tuvākā saikne ar Sibēliusu. Skaņdarbā "Saknes meklējot" sasaiste ar Sibēliusa Piekto simfoniju ir īpaši nozīmīga, Tīrs pats to bieži ir norādījis. Darbs sākas ar sīku, sasalušu kristālu, tad skaņa pakāpeniski sasilst, kūst, pieņemas spēkā. Partitūra ir neliela, bet skaisti veidota: lēna, organiska attīstība pirmajā pusē, kam seko ostinato virzīti, teju progresīvajam rokam līdzīgi ritmi otrajā daļā.

Masgreivas "Burvja dziesma" ar Sibēliusu mijiedarbojas citādi, pievēršoties viņa mistiskajai pusei. Atsauces uz Piekto simfoniju – īpaši gulbju himnu – ir ne tik daudz burtiskas, cik atmosfēriskas. Atkārtojumi nav mehāniski, tie kalpo jaunu slāņu un noskaņu veidošanai. Mūzika aug, attīstās un tad šķietami paliek karājamies gaisā. Klusumā dzirdam Sibēliusa stīgas flautu izpildījumā. Brīžiem skanējums ir ievērojams, gandrīz vētrains, taču visbeidzot tas atkal izgaist, gluži kā ūdens garaiņi gaisā. Masgreivas mūzika nenonāk saskarē ar zemi, tā vienmēr ir kaut kur gaisā. To dzirdot, iedomājos sevi stāvam ārā ļoti aukstā naktī, kad gaiss liekas teju redzams, kristalizējies. Smalkās arfas un klavieru tekstūras mirguļo kā ledainais gaiss. Līdzīgas tehnikas divdesmitajā gadsimtā novērojamas, piemēram, Lutoslavska daiļradē, bet rezultāts šķiet pilnīgi atšķirīgs. Skaņdarbs ir patiesi poētisks, un man ļoti tuvs."

Diriģents Olari ELTSS

VASKS

"Koncertu sacerot, daudz domāju par padomju impērijā pavadītām ciešanu un pazemojumu desmitgadēm. Par personības pretīmstāvēšanu trulai, brutālai varai.

Par spēka avotiem, kuri palīdzēja izturēt. Par to, kā attīrīties un dzīvot tālāk. To visu vēlējos skaņās stāstīt savā partitūrā. Koncerts – autobiogrāfisks sacerējums. Partitūrā esmu izmantojis pašcitātus, tajā var saklausīt atskaņas, mājienus uz manām agrāk radītām kompozīcijām, formveides principiem. Tas varētu būt kāda mana daiļrades perioda rezumējošs sacerējums.

Koncertam ir piecas daļas, tās atskaņojamas bez pārtraukuma. Kompozīcijas kopīgā virzība no pirmās daļas skaistuma un harmonijas pasaules caur vidējo daļu dramatiskajai spriedzei uz jaunu, sāpēs dzimušu un tāpēc jo stipru mīlestību piektajā daļā.

Pirmā daļa iesākas ar klusinātu orķestra ievadu. Uz stīgu fona skan vienkārša kvartas apjoma melodija flautu zemajā reģistrā. Tad atskan čella kantilēna. Pēc orķestra epizodes čella dziedājums kļūst ekspresīvāks, pakāpeniskā attīstībā aizejot līdz kulminācijai. Pirmā daļa izskan klusumā.

Otrajā daļā pēkšņi notiek rakstura maiņa. Daļa veidota, izmantojot divus muzikālos tēlus – sešpadsmitdaļās veidotu agresīvu čella kustību un orķesta *tutti*. Orķestra epizodēs izmantoju pašcitātu no klavieru trio *Episodi e canto perpetuo*, kā arī Dmitrija Šostakoviča stilistikai tuvu skaņu tēlu.

Trešajā daļā čella rečitatīvs mijas ar orķestra *tutti* epizodēm. Personības un varas cīņas augstspriegums. Divas ekspresijas pilnas kadences. Šīs daļas emocionālā virsotne ir čella rečitatīvs uz stīgu tremolo fona.

Ceturtajā daļā vēlreiz atgriežas otrās daļas atmosfēra. Šoreiz mērķtiecīgāk un lakoniskāk. Skan *Cadenza II* un tad čells pazūd visu iznīcinošā orķestra *tutti*.

Piektajā daļā atkal skan koncerta ievadošā tēma, tikai šoreiz siltajos stīgu instrumentu tembros. Seko plašs, izvērsts čella dziedājums – ideālisma, ticības un mīlestības pilns vēstījums. Mana alternatīva, harmonijas iespējamība. Čella dziedājums aizved līdz himniskai orķestra kulminācijai. Koncerts izskan iekšējās gaismas pilnā noskaņā – klusumā, bezgalībā, mūžībā."

Komponists Pēteris VASKS

SIBĒLIUSS

Sibēliusa muzikālo rokrakstu caurstrāvo somu mentalitāte un ziemeļnieciskas ainavas. Savā veidā Sibēliuss vienmēr ir bijis romantiskais varonis – nesaprasts un vientuļš – , tomēr viņā Piektajā simfonijā tumsas ir maz – tajā vairāk rodams dabas sniegtais mierinājums un garīgās telpas atainojums.

Piektā simfonija komponēta svinībām par godu skaņraža 50. dzimšanas dienai, taču pēc fiasko, ko 1911. gadā piedzīvoja Ceturtās pirmatskaņojums, Sibēliuss bija kļuvis cietsirdīgi paškritisks, un ar Piekto nebija apmierināts ne sākotnēji, ne pēc pirmās redakcijas (1916). Šķiet, vien tikai 1919. gada versija sniegusi komponistam gandarījumu par paveikto.

Simfonijas finālā esam liecinieki vienam no slavenākajiem putnu atveidiem mūzikā – gulbju himnai –, kura ierosmes avots ir majestātisko putnu bara pārlidojums pār Sibēliusa māju "Ainolu" (māju nosaukums dots par godu komponista sievai Aino). Sibēliuss savā dienasgrāmatā šo notikumu atminas vairākkārt: "Tā bija viena no skaistākajām lietām, ko esmu piedzīvojis! Kungs, kāds skaistums! Tie labu laiku lidinājās virs manis; tad pazuda saules dūmakā kā mirdzoša sudraba lente..."

Darbā komponists arvien vairāk attālinās no skaidras tonālās izjūtas, inovācijas piedzīvo skaņdarba makrostruktūras realizācija un orķestrācijas tembrālie risinājumi. "Simfonija nav kompozīcija šī vārda parastajā nozīmē. Tā drīzāk ir apliecinājums dažādos dzīves posmos," tā Sibēliuss.

KRISTAPS BERGS ir dzimis mūziķu ģimenē un jau agrā vecumā izrādīja savu aizraušanos ar mūziku. Parādot sevi akadēmiskās mūzikas ainā kā virtuozu un muzikāli nobriedušu profesionāli, Kristaps ir nonācis pasaulē prestižākajās koncertzālēs, kuru skaitā ir arī Kārnegī zāle Ņujorkā, Volta Disneja zāle Losandželosā, Vīnes *Musikverein* un *Konzerthaus*, Amsterdarmas *Concertgebouw*, Karaliskā Alberta zāle un Karaliskā festivālu zāle Londonā un Santori zāle Tokijā. Mūziķis sniedzis koncertus Austrijā, Vācijā, ASV, Japānā, Francijā, Dānijā, Zviedrijā, Holandē, Horvātijā, Izraēlā, Šveicē, Lihtenšteinā un citur. Sadarbojies ar orķestri *iPalpiti*, kamerorķestri *Sinfonia Concertante*, Sinfonietta Rīga, strādājis ar diriģentiem Andri Nelsonu, Eduardu Šmīderu, Andri Vecumnieku, Normundu Šnē un Heinrihu Šifu.

Kā solists Kristaps debitēja 2005. gadā kopā ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri maestro Andra Nelsona vadībā, atskaņojot Kamila Sensānsa Čellkoncertu laminorā. Tajā pašā gadā viņam bija iespēja strādāt ar izcilo maestro Mstislavu Rostropoviču, kurš spēcīgi iedvesmojis Kristapa tālāko attīstību. 2006. gadā Kristaps tika pieņemts prestižajā Vīnes Mūzikas un mākslas universitātē, kur viņš studēja pie profesora Reinharda Latzko. 2011. gadā Kristaps tika uzņemts slavenā čellista un diriģenta Heinriha Šifa klasē. Paralēli studijām Vīnē, Kristaps ir piedalījies daudzās meistarklasēs visā Eiropā pie tādiem mūziķiem kā Dāvids Gerings, Franss Helmersons, Annerss Bleisma, Arto Noras un citiem. Savukārt Latvijā Kristaps mācījies pie Dianas Ozoliņas,

Eleonoras Testeļecas un Ligitas Zembergas, kuras viņu sagatavojušas starptautiskam līmenim.

Kristaps ir arī vairāku nacionālu un starptautisku konkursu laureāts, tostarp 1. vietas ieguvējs Johannesa Brāmsa konkursā 2008. gadā, 1. vietu saņēmis arī Kārļa Davidova konkursā 2006. gadā un 1. vietu Augusta Dombrovska konkursā 2005. gadā. Viņš ir saņēmis balvas no Latvijas Republikas Kultūras ministrijas par izciliem panākumiem un Latvijas mūzikas popularizēšanu pasaulē. 2016. gadā Vīnes Mūzikas un mākslas universitāte mūziķim piešķīra izcilības balvu par augstiem sasniegumiem studijās.

Pateicoties dāsnam privātam sponsoram, Kristaps spēlē uz īpaša Lorenco Ventapanes 1836. gadā Neapolē būvēta instrumenta. Bergs guvis orķestra pieredzi un regulāri sadarbojas ar Amsterdamas *Concertgebouw* orķestri, "Vīnes filharmoniķiem" un Eiropas kamerorķestri. No 2016. līdz 2025. gadam Kristaps pildīja koncertmeistara pienākumus Briseles filharmonijas orķestrī.

OLARI ELTSS kopš 2020. gada Igaunijas Nacionālā simfoniskā orķestra mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. No 2018. līdz 2022. gadam bijis arī *Kymi Sinfonietta* mākslinieciskais padomnieks.

2025./2026. gada sezonā Olari Eltss kopā ar Igaunijas Nacionālo simfonisko orķestri piedāvā izsmalcinātu koncertprogrammu jaunāko ciklu Tallinā un Eiropas turnejā, tostarp koncertējot Ļubļanā un Brēgencā. Viesdiriģenta gaitās iezīmējas atgriešanās Austrālijā un Jaunzēlandē, stājoties pie Tasmānijas SO un Oklendas FO pults. Eltss atkārtoti diriģē arī Polijas Nacionālo radio orķestri un Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri. Šosezon paredzēta koncertturneja Ziemeļvācijā kopā ar Ziemeļrietumvācijas (*NWD*) FO, atkalsatikšanās ar Olsteras orķestri Apvienotajā Karalistē, kā arī debija ar Korejas Nacionālo SO Seulas Mākslas centrā.

Olari Eltss kā viesdiriģents uzstājies ar daudziem atzītiem orķestriem, tai skaitā, Leipcigas *Gewandhausorchester*, Somijas Radio SO, Dānijas Nacionālais SO, Roterdamas FO, Nīderlandes Radio FO, BBC simfoniskais orķestris, Birmingemas pilsētas SO, Francijas Radio FO, Francijas Nacionālais SO, Lionas Nacionālais orķestris, Luksemburgas FO, Budapeštas Festivāla orķestris, Kvebekas SO, Japānas *Yomiuri Nippon* SO, Seulas FO un Melburnas SO.

Viņš ir sadarbojies ar izciliem solistiem: Gotjē un Reno Kapisoniem, Bretu Dīnu, Izabellu Faustu, Nikolasu Altštetu, Albanu Gerhardu, Martinu Grubingeru, Martinu Helmhenu, Stīvenu Hafu, Lūkasu un Artūru Juseniem, Karitu Matilu, Aleksandru Meļņikovu, Danielu Lozakoviču, Baibu Skridi, Simonu Trpčeski un Antuānu Tamestī.

Eltsu saista Baltijas laikmetīgo komponistu daiļrade – viņš ar augstu novērtējumu ir vadījis Heino Ellera, Erki Svena Tīra mūzikas ierakstus. Viņa diskogrāfijā ir arī Šostakoviča un

Borgstrēna vijolkoncerti, Kalevi Aho un Eivinda Torvunda mūzikas ieraksti. Sadarbībā ar Francijas Radio ierakstītā Kaijas Sāriaho kompozīcija *True Fire* 2024. gadā ieguva *Gramophone* Laikmetīgās mūzikas balvu.

Olari Eltss sevi pieteicis arī operā, vadot tādu skatuves darbu kā "Jevgeņijs Oņegins" Mocarta "Dons Žuans", "Idomenejs", Berlioza "Fausta pazudināšana" atskaņojumus. Pārkāpjot žanru robežas, Eltss kopā ar Tallinas teātra trupu *NO99* viesojies Berlīnes *Konzerthaus* ar teātra koncert-iestudējumu, kurā satiekas Mendelsons un Šekspīra "Sapnis vasaras naktī". Bernsteina 100. jubilejas gadā Eltss diriģējis mūziku filmai "Ostā", stājoties pie Luksemburgas FO diriģenta pults. Pagājušajā sezonā viņš kopā ar Igaunijas Drāmas teātri atjaunojis Igaunijas Nacionālā simfoniskā orķestra atzinīgi novērtēto koncertuzvedumu "Makbets".

No 2007. līdz 2020. gadam Eltss bijis Igaunijas Nacionālā simfoniskā orķestra galvenais viesdiriģents, savukārt no 2011. līdz 2014. gadam ieņēmis šo pašu amatu Helsinku FO. No 2006. līdz 2011. gadam bijis Bretaņas Nacionālā orķestra māksliniecciskais padomnieks, no 2007. līdz 2010. gadam – Skotijas kamerorķestra galvenais viesdiriģents, savukārt no 2001. līdz 2006. gadam – Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra galvenais diriģents.

TÜÜR AND MUSGRAVE

"When I think about Erkki-Sven Tüür's *Searching for Roots* and Thea Musgrave's *Song of the Enchanter*, I immediately sense their deep connection to Sibelius. In both works, that connection is not superficial. It lies in a deeper structural and symbolic layer.

Sibelius was a composer who built vast symphonic structures from the smallest musical seeds. He had an extraordinary ability to grow monumental forms out of tiny details – crystalline fragments that gradually expand into something immense. In the twentieth century, he was one of the last great masters of that organic symphonic thinking.

Tüür belongs to this same lineage of structural thinking. Although he uses his own compositional systems – including his distinctive harmonic and factorial techniques – the long architectural lines in his music reveal that same symbolic process: constructing large forms from small building blocks, like assembling a skyscraper from individual bricks. That is what connects him most strongly to Sibelius. In *Searching for Roots*, the connection to Sibelius's Fifth Symphony is particularly meaningful. Tüür has often pointed this out himself. The piece begins with something almost frozen – a tiny crystalline gesture. You hear the sound gradually warming, melting, gaining energy. It is a small-scale work, but beautifully shaped: a slow, organic development in the first half, followed by an ostinato-driven section with a rhythmic propulsion that almost recalls progressive rock.

Musgrave's *Song of the Enchanter* engages with Sibelius differently. It evokes the mystical side of his world. The references to the Fifth Symphony – particularly to the swan theme – are not literal quotations so much as atmospheric resonances. She creates layers through repetition, but not in a mechanical sense. Instead, repetition becomes a means of shaping atmosphere. The music rises, develops, and then seems to suspend itself in the air. And in this silence, you can hear the flutes playing Sibelius strings. Then there are moments of great sonority, almost turbulent, and finally it evaporates again, like water into air. With Musgrave, the music does not touch the ground, it is always up in the air. I often think of it as the sensation of standing outside on a very cold night when the air itself feels visible. The delicate harp and piano textures shimmer like frozen particles. The techniques may recall certain twentieth-century approaches – even something akin to Lutosławski – but the result feels completely different. It is a short work and orchestras often take to it very naturally. I love the piece and find it deeply poetic."

Conductor Olari ELTS

VASKS

"I planned and worked on the Concerto per violoncello ed orchestra in 1993. The score was completed in the spring of 1994; During the work I thought a lot about the decades of suffering and humiliation spent under Soviet rule, about the opposition of the personality to obtuse and brutal power, about the sources of strength, which helped to survive it, about – how to purify ourselves and go on living. I wanted to tell all that with the sounds of my music. The concerto – autobiographic composition. I used quotations, echoes, allusions from my compositions written earlier and their formal principles. The concerto for cello and orchestra could be defined as a work of summing up a certain period of my creation. The concerto is written in five movements that are performed without a break. The overall direction of the piece leads from a world of beauty and harmony in the first movement through dramatic tension of the midde movements to a new, in-born pain an thus to particularly strong love and harmony.

The first movement starts with calm orchestral introduction. A simple melody of the range of the perfect fourth in the low register of the flutes sounds on the background of strings. It is followed by the cantilena of cello. After the orchestral episode, the cello part becomes more expressive and in the gradual development leads to the climax. The first movement fades away in the silence.

The second movement is marked by a sudden change of the character. The movement is built using two musical

characters – aggressive cello's play in semiquavers and orchestral tutti. I employed the quotation from my piano trio *Episodi e canto perpetuo*, as well as musical character close to the style of Shostakovich in the orchestral episodes.

In the third movement the recitative of cello is alternating with the episodes of orchestral tutti. It is a high voltage fight between the personality and the leading power. Two cadenzas full of expression and the movement's emotional peak – recitative of the cello on the background of string's tremolo.

The fourth movement is marked by the return of the atmosphere of the second movement. This time more laconic and goal-orientated. The cadenza III sounds and then cello disappears in orchestral tutti, which destroys everything.

The theme from introduction reappears in the final movement, this time in a warm timbre of the strings. It is followed by broadly expanded cello singing – a message full of the idealism, faith and love. My alternative, the possibility of the harmony. The cello singing leads to the hymnic orchestral climax. The concert ends in the atmosphere of inner lights – in the silence, infinity, eternity.

The Concert for cello and orchestra was commissioned by SFB. It is dedicated to the eminent cellist David Geringas, and was first performed by him in Berlin in November 26, 1994."

Composer Pēteris VASKS

SIBELIUS

Sibelius' signature style is permeated by the mentality and landscapes of Finland. In his own way, Sibelius has always been the romantic hero – misunderstood and lonely. Yet, there is little darkness in the Fifth, which is more about the solace provided by nature and the depiction of spiritual space.

The Fifth Symphony was composed for the celebration held in Helsinki to mark the author's 50th birthday, but after the fiasco of the Fourth, Sibelius had become insecure and cruelly self-critical, revising the Fifth twice more (1916, 1919) after its performance.

The symphony's finale has one of the most famous bird representations in music, the swan motif, inspired by the call of the majestic birds flying in the vicinity of Sibelius' house. He refers to it several times in his diary: "One of my greatest experiences! Lord God, what beauty! They circled over me for a long time. Disappeared into the solar haze like a gleaming silver ribbon..."

As the work progresses, the composer moves further away from a clear sense of tonality; he also innovates in the areas of macrostructure and instrumental colouring.

"A symphony is not just a composition in the ordinary sense of the word; it is more of an inner confession at a given stage of one's life," Sibelius wrote in 1910.

KRISTAPS BERGS was born in the family of musicians and already in early age showed his passion for music. Cello playing has brought Kristaps to most prestigious music venues like Carnegie Hall in New York, Walt Disney Concert Hall in Los Angeles, Vienna Musikverein, Vienna Konzerthaus, Amsterdam Concertgebouw, Royal Albert Hall and Royal Festival Hall in London, Suntory Hall in Tokyo to name a few. Kristaps made his debut as a soloist with the Latvian National Symphony Orchestra and maestro Andris Nelsons in 2005. The same year he had the opportunity to work with great maestro Mstislav Rostropovich, who did inspire Kristaps further development. In 2006 Kristaps was accepted in the prestigious University for Music and Performing Arts in Vienna where he studied with Reinhard Latzko. In 2011 Kristaps was accepted into the class of famous cellist and conductor Heinrich Schiff. Next to his studies in Vienna, Kristaps participated in many masterclasses all across Europe with artists like David Geringas, Frans Helmerson, Anner Bylsma, Arto Noras, Valter Despalj and others. Kristaps is a winner of numerous national and international competitions including 1st prize in Johannes Brahms competition in 2008, 1st prize in Carl Davidov competition in 2006 and 1st prize in August Dombrovsky competition in 2005. He also has received several prizes from Latvian Ministry of Culture for an outstanding success and promotion of Latvian music culture. Currently Kristaps holds principal Cello position in Brussels Philharmonic. He also regularly works as a guest member with Vienna Philharmonic, Amsterdam Concertgebouw Orchestra and Chamber Orchestra of Europe. Thanks to a generous private sponsor Kristaps performs on very special and precious cello by Lorenzo Ventapane from Naples, Italy dating from 1836.

OLARI ELTS' passion for distinctive programming rich with invention has earned him much praise on the international music scene. He began his tenure as Music Director and Chief Conductor of the Estonian National Symphony Orchestra in 2020. He was also Artistic Advisor of the Kymi Sinfonietta from 2018–2022.

For the 2025/26 season, Olari Elts is set to present another series of sophisticated programmes with the Estonian National Symphony Orchestra, both in Tallinn and in Europe on tour, including stops in Ljubljana and Bregenz. His guest engagements feature notable returns to Australia and New Zealand, leading both the Tasmania Symphony and Auckland Philharmonia Orchestras. He will also make highly anticipated returns to the Polish National Radio Orchestra and Latvian National Symphony Orchestra. Furthermore, Elts will embark on a tour across Northern Germany with the Nordwestdeutsche Philharmonie, reunite in the UK with the Ulster Orchestra and mark his debut with the Korean National Symphony Orchestra at Seoul Arts Center.

Olari Elts has appeared as guest conductor with renowned orchestras, such as Gewandhausorchester

Leipzig, Finnish Radio Symphony Orchestra, Danish National Symphony, Rotterdam Philharmonic Orchestra, Radio Filharmonisch Orkest, BBC Symphony Orchestra, City of Birmingham Symphony Orchestra, Orchestre Philharmonique de Radio France, Orchestre National de France, Orchestre National de Lyon, Orchestre Philharmonique du Luxembourg, Budapest Festival Orchestra, Orchestre symphonique de Québec, Yomiuri Nippon Symphony Orchestra, Seoul Philharmonic Orchestra, and Melbourne Symphony Orchestra.

Soloists with whom he enjoys collaborating include Gautier and Renaud Capuçon, Brett Dean, Isabelle Faust, Nicolas Altstaedt, Alban Gerhardt, Martin Grubinger, Martin Helmchen, Stephen Hough, Lucas & Arthur Jussen, Karita Mattila, Alexander Melnikov, Daniel Lozakovich, Baiba Skride, Simon Trpčeski, and Antoine Tamestit.

As a champion of contemporary Baltic composers, Olari Elts has released recordings of Heino Eller's Symphonic Poems, as well as his violin concerto with Baiba Skride and the Estonian National Symphony Orchestra. Also widely celebrated by critics are his Ondine recordings of Erkki-Sven Tüür works with Tapiola Sinfonietta, including the viola concerto with Lawrence Power, Tüür's Symphony No. 5, and the accordion concerto 'Prophecy' with the Helsinki Philharmonic Orchestra. His 2016 recording of Brahms' arrangements (Glanert, Berio) with the Helsinki Philharmonic Orchestra also received high praise.

Olari Elts' discography includes the Borgström and Shostakovich violin concertos, recent releases with music by Kalevi Aho under the BIS label and an album with music by award-winning Norwegian composer Øyvind Torvund. His recording of Saariaho's 'True Fire' for Radio France won the 2024 Gramophone Contemporary Award, further highlighting his artistic excellence in contemporary music.

Olari Elts has also made his mark in opera, having conducted titles such as *Eugene Onegin*, Mozart's *Don Giovanni* and *Idomeneo*, and Berlioz's *La Damnation de Faust*. Crossing genres, Olari Elts toured to the Konzerthaus Berlin with a theatre-concert production which combined Mendelssohn and Shakespeare's *Midsummer Night's Dream*. For Bernstein's 100th anniversary, Olari Elts conducted the film 'On the Waterfront' with the Orchestre Philharmonique du Luxembourg. Last season, he revived the Estonian National Symphony Orchestra's acclaimed semi-staged production of 'Macbeth', in collaboration with the Estonian Drama Theatre.

Olari Elts was Principal Guest Conductor of the Estonian National Symphony Orchestra from 2007–2020 and held the same position at Helsinki Philharmonic Orchestra from 2011–2014. He was Artistic Advisor of the Orchestre National de Bretagne from 2006–2011, Principal Guest Conductor of the Scottish Chamber Orchestra from 2007–2010, and Chief Conductor of the Latvian National Symphony Orchestra from 2001–2006.

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Vieskoncertmeistars | Guest Concertmaster
Daniils Bulajevs

Pirmās vijoles | I violins
Aleksejs Bahirs, Sandis Šteinbergs,
Ilze Kirsanova, Inese Štrāle,
Aija Frišenfelde, Liene Neija-Kalniņa,
Vizma Laura Agloniete, Indulis Cintiņš,
Oskars Siliņš, Margarita Ogibalova,
Lāsma Vītola, Jevgenija Otroško,
Sofija Balabkina

Otrās vijoles | II violins
Andrejs Jegorovs, Arvīds Zvagulis,
Inga Puķīte, Beāte Račko, Emīlija Bukša,
Liene Briede, Raimonds Melderis,
Anete Liberte, Agnese Kanniņa,
Marta Jurjāne, Arina Bardova, Vineta Denafa

Alti | Violas
Pēteris Trasuns, Ināra Brīnuma,
Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze,
Inga Ozoliņa, Einārs Roževics,
Lauma Visendorfa, Tatjana Ļebedeva,
Jevgenija Gorbunova, Paula Kronentāle

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Mareta Prikule,
Zane Guļāne, Ainārs Paukšēns,
Mārtiņš Turss, Emma Bandeniece,
Maksims Skibickis, Elīza Petrenko

Kontrabasi | Double basses
Oskars Bokanovs, Raivo Ozols,
Ivars Ozols, Viktors Stankevičs,
Gustavs Vilsons, Dāvis Vilks

Flautas | Flutes
Maija Zandberga, Ilze Urbāne,
Liene Denisjuka-Straupe

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Dainis Cimermanis,
Pauls Kristaps Reinis

Klarnetes | Clarinets
Mārtiņš Circenis, Mareks Pinta,
Sigurds Lallo

Fagoti | Bassoons
Jānis Semjonovs,
Normunds Zvejnieks

Mežragi | Horns
Artūrs Šults, Māris Evelons,
Miks Bankevics, Kalvis Etkins,
Renārs Šteinbergs, Kristaps Šteinbergs

Trompetes | Trumpets
Jens Emil Holm, Jānis Frīdenfelds,
Bruno Ančāns

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Artūrs Bērziņš,
Kristaps Malahovskis

Tuba | Tuba
Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion
Edgars Vaivods, Elīna Endzele,
Mikus Bāliņš, Elvijs Endelis,
Ernests Mediņš, Arnis Stepiņš,
Karīna Mazūra

Arfa | Harp
Ieva Šablovska

Taustiņinstrumenti | Keyboards
Evelīna Jēkabsone,
Sanita Glazenburga